

Güneş Yandı Ay Söndü

— mihrimah · 21 Ocak 2018

GÜNEŞ YANDI AY SÖNDÜ

Hasretini öptükçe yüreğim güle döndü
Bülbülün ötüşüyle güneş yandı ay söndü

Kalbimi yakan aşkla geçti uykusuzluğum
Okyanusları içtim dinmedi susuzluğum

Bulutların hüznüyle gözlerimi sel aldı
A'ma oldu aynalar bakışlar dondu kaldı

Edep çamura düştü masumiyet kirlendi
Vicdan sizlere ömür duygular zehirlendi

Sonsuzluktan gönlüme geldi girdi bir ışık
Nefsimle kavgalıyım ruhum ile barışık

Mutlu parmaklarımla umutlarımı tuttum
Olumsuz her ne varsa sevgim ile unuttum

Çiçeklerde tercihim hep gülden yana oldu
Papatya yaprağını sevgili için yoldu

Gönül dalıma kondu bülbül kanat çırparak
Güle tebessüm etti sevgiyle göz kırparak

Gülen yüzlerde gördüm mutluluğun resmini
Yüreğim ile sardım varlıksız nur cismini

Kalplerin kilidini sevgi sırrıyla açtım
Göğün kuturlarından çıkıp hiçliğe kaçtım

28-10-2017

Şair, Burhan AKSU